

ד' רש"י שם זהרמב"ם
בפרק ג מהלכות תפילין.
ה' רמב"ם שם. ו' גטין
שם.

מלך יצחק

במחזיק בקדוה בשם דברי יוסף סימן יב דאם קתב טעטס או אנדראגייטס פסול, ואם טעטס שניקער תמצא דבר פשרים, צין שם, ובדברים אלו לא מתיי גזיל וקשר צומד צל גבו, פירן שטעטס הוא דכל שיעשו שפירשו לשון בבחיבה: ס מוקד, צין באר היטב. וצין בגט פשוט סימן קטן שבת, שמי שצמר אלן וקאמער, אם קתב תפילין משריין בדיצבד ובשעת ההקדק:

מ'ענה ברורה

מַעֲנֵה בְּרִירָה

* או מומר לעבנדע געווען. ומג'ר שאַניו אָדום ביה, ואי לא תכי תג' לה
אפיקורוס וצריך שפחה ונעלה סחור. ועין במשנה בירור שפנתגו דאם הוא מומר
להקעים דעו בעובד גלוילים, ואלוהים חקרי אורטורא אסורא קמה שפכ
חקרא אלא אסורא. דעו הוא בכלל להקעים, אכל אם אינו מקדש לבקר חקרא
והוא לוקח פן הקא בידו, או חקרא או אסור, עזין אינו בכלל מומר להקעים,
רק לגבי שחיטה פסק הרמ"א בירור דעה סימן כ סעיף ה בהג"ה הנחשב
להקעים משום דהו אינו בר זכייתה, עין שם בבית יוסף ובפיר מקדים בשפתי
דעת בסעיף קטן ז. ומה למד הקצן אחרתם דהוא חרין גבי תפילין כהאי גונא
וכמו שכתבנו במשנה בירור, אלא אינו חושש למצות תפילין או שאל להקעים,
הו אינו בר קשירה ולעזת מרן זקל שם סוף, מבואר שם בבית יוסף וכן נאס אסורות,
יחית הוא מרן סגא. תאציז לאסד דכחם סוף וז' לא נחידא. ועין שם עוד בבאר התגרא
בסעיף קטן טו דמשמע מה דדעת רש"י הוא דאפלו אם אינו עושה להקעים
ובשאר עבירות אם פן, זה לא בכלל בר קשירה הוא. ודע עוד, דכל אלו פסולים
דחשיבנן, להקעים או לעבדות גלוילים או לחול שום פקדנותה, פסק שם ב"ש
בירור דעה דאפלו בפעם אחת פסול אם לא עשה תשובה, ולקאורה הוא חרין
בענגנו כגם אינו חושש למצות תפילין. ואין לזכור אהה מדיקט מומר, משמע
דווקא במקור ורגיל לכוף, דהרי כתב בית יוסף דמרי להקעים, ושם אפלו
פסעם אחת וכו', אם פ' אפער דאם אינו חושש פן, דהוא בר להקעים, אם
כן תכא מפסל, וזה חספס ופל אם על מה שפסק שם בירור דעה אלא אינו
חושש בזכייתה דהוא להקעים, וצריך עיון. ומה שכתבתי בפנים דיש מתמירין
אפלו בלקאור הוא דעת חתוספות, ותיבאם הקצן אחרתם, וסבורים דלענין
תביב סת"מ חמור מלקאור בורים, וגם הפרי מגדים בפתיחה סימן לב כתב
דמקור לתכאול יש לענינא שם שטאק, עין שם. ובדעת אם הוא מומר לתפילין
לתכאול, נראה ל' דכאש קזה על כל פנים צריך שידעו בו שידע תכלית
התביבות סת"מ לענין חק תוכות וכוונות, וכמו בשם לענין שחיטה, דווקא אם
דעו בו שידע תכלית שחיטה, וכן עתה בירור דעה שם דכאש קזה לא
אחרתם ביה בר מצויין מקמין חז' דעו, דנראה שפוט דאם הוא מומר
לתפילין אחת, של ראש או של יד, גם פן חז' לא תג' בכלל בר קשירה, דהרי
כתב בקרא אהד וקשורתם וגו' וחיז לטשטפ וגו' ואתקש לזכותתם. ואף על
פי פן אם הסופר רגיל שלא תמיד של ראש על הקצה, וחקרו בו ואינו שומע
לדבריהם, אף דעקבה דדולה עושה קזה, אפער דאין למענו מלקאור סת"מ,
דאולי רגע אחד היה במקומן בירן, אלא פן חז' תג' בכלל בר קשירה. ומה
שכתבנו במשנה בירור במסור אפלו בפעם אחת, פן איתתם בפרי מגדים בירור
דעה, עין שם, ועין בפתיחה תשובה יורה דעה סימן רפא דכתב בשם חומות
ירושלים חז' חז', וצריך עיון. ומה שכתבנו במשנה בירור אפלו לתכאול, פן
סממו חקפה מומארוניס, אף בפרי מגדים מפספס קזה: * שאינו מקשירה

שמעך הצדיק

לוח עמוד היזומי: יום ד כז אלול חששב * יום ה ב אלול חששב * יום ו ח אב חששב * שב"ק יד תמוז חשעז * יום א כ סיון חששב